

Alapelv	Definíció (Sztv. szerinti tartalom)	Lényege röviden	Gyakorlati példa
Vállalkozás folytatásának elve	A beszámoló elkészítésekor és a könyvvizetés során abból kell kiindulni, hogy a gazdálkodó a belátható jövőben is fennmarad, működését folytatni tudja, nem várható a tevékenység megszüntetése vagy jelentős csökkenése.	A cég működése folyamatos, nem felszámolásra készül.	Az eszközöket a beszerzési árak és hasznos élettartamuk alapján értékeljük, nem pedig kényszerértékesítési (likvidációs) áron.
Teljesség elve	A gazdálkodónak könyvelnie kell mindazon gazdasági eseményeket, amelyeknek a vagyoni és pénzügyi helyzetre, valamint az eredményre gyakorolt hatása a tárgyévra vonatkozik.	Semmit nem szabad kihagyni vagy elhallgatni a beszámolóból.	A decemberi áramfogyasztásról januárban érkező számlát passzív időbeli elhatárolással a tárgyévi költségek között kell szerepeltetni.
Valódiság elve	A könyvvitelt és a beszámolót úgy kell elkészíteni, hogy az a valóságban megtalálható, bizonyítható, kívülállók által is megállapítható tételekre épüljön (bizonylati elv/bizonylati fegyelem).	A könyvelt adatoknak a valóságnak kell megfelelniük és bizonylattal igazoltnak kell lenniük.	Év végén fizikai leltárral (megszámolással, méréssel) ellenőrzik a raktárban lévő készleteket és a meglévő gépeket.
Óvatosság elve	Nem lehet eredményt kimutatni akkor, ha az árbevétel, a bevétel realizálása bizonytalan. A tárgyévi eredmény megállapítása során a várható kockázatok és veszteségeket figyelembe kell venni.	A bizonytalan nyereséget nem számoljuk el, de a várható veszteségre felkészülünk.	A vevőkövetelésre értékvesztést számolunk el, ha a vevő csődeljárás alá került, még mielőtt a veszteség jogilag véglegessé válna.
Összemérés elve	Az adott időszak eredményének megállapításakor a tárgyidőszak elismert bevételeit és a bevételeknek megfelelő költségeket (ráfordításokat) kell számításba venni, függetlenül a pénzügyi teljesítéstől.	A bevételeket és az azok megtermelése érdekében felmerült költségeket ugyanahhoz az időszakhoz kell rendelni.	Az eladott áruk beszerzési értékét (ELÁBÉ) csak akkor számoljuk el ráfordításként, amikor az árut ténylegesen értékesítjük és az árbevétel realizálódik.
Egyedi értékelés elve	Az eszközöket és a kötelezettségeket a könyvvizetés és a beszámoló elkészítése során egyedileg kell rögzíteni és értékelni.	Tilos az eszközöket és kötelezettségeket csoportosan, átlagolva "egy kalap alá venni", ha az torzítja az értékelést.	Két különálló vevőkövetelést külön értékelünk: ha az egyik cég ellen felszámolás indult, arra értékvesztést számolunk el, a jól fizetőre nem.
Bruttó elszámolás elve	A bevételek és a költségek (ráfordítások), valamint a követelések és a kötelezettségek egymással szemben nem vonhatók össze (nem nettósíthatók).	A teljes mozgást be kell mutatni mindkét oldalon, nem csak a különbözetet.	Ha egy partneregyüttműködésben 1 milliót számlázol ki és 400 ezret kapsz tőle számlán, a könyvekben mindkét teljes összeget szerepeltetni kell, nem csak a 600 ezres különbséget.

Alapelv	Definíció (Sztv. szerinti tartalom)	Lényege röviden	Gyakorlati példa
Időbeli elhatárolás elve	Az olyan gazdasági események kihatásait, amelyek több évet érintenek, a megfelelő időszakok között arányosan fel kell osztani (bevételek, költségek, ráfordítások elhatárolása).	Az eredményt ahhoz az évhez kell rendelni, amit gazdaságilag illet.	A decemberben kifizetett teljes következő évi bérleti díjat aktív időbeli elhatárolással át kell vinni a következő év költségei közé.
Tartalom elsődlegessége a formával szemben	A beszámolóban és az azt alátámasztó könyvvezetésben a gazdasági eseményeket, ügyleteket a tényleges gazdasági tartalmuk szerint kell elszámolni és bemutatni.	A gazdasági és pénzügyi valóság fontosabb, mint a pusztai jogi/formai megjelenés.	A zárt végű pénzügyi lízingbe vett eszközt a lízingbevevő mutatja ki a mérlegében és írja le, mert a gazdasági haszon és kockázat nála jelentkezik.
Folytonosság elve	Az üzleti év nyitó adatainak meg kell egyezniük az előző üzleti év megfelelő záró adataival. Az értékelési elvek és eljárások nem változtathatók indokolatlanul.	A záró egyenlegből automatikusan nyitó egyenleg lesz, az értékelési folytonosság megmarad.	A 2025. december 31-i záró pénzeszköz állománynak forintba pontosan meg kell egyeznie a 2026. január 1-jei nyitó egyenleggel.
Következetesség elve	A beszámoló tartalma és formai felépítése, valamint az azt alátámasztó könyvvezetés állandóságát és összehasonlíthatóságát biztosítani kell.	Az alkalmazott módszereken nem szabad évről évre indokolatlanul változtatni.	Ha a cég egy gépcsoportra lineáris értékcsökkenést választott, nem vált egyoldalúan és tetszőlegesen más módszerre évről évre.
Világosság elve	A könyvvezetést és a beszámolót áttekinthető, érthető, a számviteli törvényben előírt rendezettségben kell elkészíteni.	A beszámolónak szakmailag egyértelműnek és követhetőnek kell lennie.	A mérleget és az eredménykimutatást a számviteli törvény által meghatározott szigorú szerkezetben és tételsorrendben nyújtják be.
Lényegesség elve	Lényeges minden olyan információ, amelynek elhagyása vagy téves bemutatása befolyásolja a beszámolót felhasználók döntéseit.	Ami érdemben megváltoztatja a cég megítélését, azt pontosan be kell mutatni.	Egy nagyvállalatnál a 20 000 Ft-os tévedés nem változtatja meg a döntéshozók képét, de egy 50 milliós elmaradt céltartalék kimaradása már lényeges hibának számít.
Költség-haszon összevetésének elve	A beszámolóban előállított információk hasznossága legyen arányban az információk előállításának és megszerzésének költségeivel.	Az információ megszerzésének ára nem lehet magasabb, mint az belőle származó haszon (ésszerűségi elv).	A kis értékű (200 000 Ft alatti) tárgyi eszközöket a használatbavételkor egy összegben elszámolják értékcsökkenésként, elkerülve az évekig tartó egyedi adminisztrációt.